

o. Daniel: 603-47 50 56

<http://www.studiodada.cz/farnostrepy/index.htm>

as. David: 603-894989, sv. Martin: 235 302 058; farnostrepy@tiscali.cz; david.zofak@tiscali.cz

dne Páně 30. května 2004

POSTUPNÉ „ZDUCHOVNĚNÍ“ DUŠE, TĚLA, SVĚTA

O obrazu se říká, že je dokonalý, když všechny barvy a všechny linie vytvářejí jednotu, když vyjadřují ideu, kterou malíř pojal. I v dokonalém člověku musí jeho složky spolupracovat harmonicky. Duše oživuje tělo a sama je pak oživována Duchem svatým. Rozumí se samo sebou, že dokonalosti lze dosáhnout jen postupně. Říkáme, že v dítěti se duše probouzí. „Probuzený“ chlapec je inteligentní kluk. Tímtéž způsobem také Duch svatý postupně „zduchovňuje“ lidskou mysl, její vůli, tělesné city.

Protože člověk má ve světě zvláštní poslání, duchovní lidé kromě toho „zduchovňují“ prostředí, společnost, celý svět. To pak tvoří závěr lidských dějin. V knize Zjevení čteme zajímavou poznámku ohledně „nebeského Jeruzaléma“: není v něm žádný chrám (srv. Zj 21,22). Důvod této skutečnosti je zřejmý. Celý vesmír je obrozen Duchem svatým a tvoří tedy jediný chrám. Cesta k tomuto ideálu je dlouhá, jak v dějinách světa, tak v životě jednotlivce.

Připojujeme jednu poznámku, abychom předešli nedorozumění. Je třeba dobře chápat slovo „zduchovnění“. Začne-li si tělo hrát na pána nad duší, pak zájmy a činnost rozumu a vůle bývají více méně udušeny. Naopak pod moudrou vládou duše i tělo roste a stává se

krásným a zdravým. Tímtéž způsobem i „zduchovnění člověka“ neznamena umrtvení lidských hodnot, viditelných tělesných skutečností, nýbrž naopak jejich rozkvět. Staráme-li se o to, abychom uskutečnili vše, co po nás žádá Duch, pak On sám nás bude učit, jak sladit jeho požadavky s požadavky ostatních součástí osoby. Tehdy potřeby duše a těla nebudou už v příkrém rozporu. Duchovním životem se vytváří dokonalý soulad myšlenek, tužeb, citů a tělesných sklonů, Svati už předem okoušejí věčné štěstí, „blažené patření pokoje“. V životě svatého Antonína Poustevníka čteme, že jeho duchovní pokoj zářil na jeho tváři, že ho podle tohoto znamení poznal každý, i ten kdo ho předtím nikdy neviděl.

z knihy Tomáše Špidlíka „Znáš Ducha svatého?“ (možno zapůjčit v knihovně u sv. Martina)

CO JE TO RÁDIO PROGLAS ?

Rádio Proglas je křesťanské nekomerční rádio se sídlem v Brně. V Praze- Řepích lze toto rádio přijímat na frekvenci vysílače Ještěd – **97,9 MHz** (tj. na FM resp. VKV rozsahu přijímačů), ale jen v určitých lokalitách a nebo je možné jej poslouchat z kabelové televize např.

UPC na frekvenci **107,5 MHz**, případně ze satelitu pomocí digitálního satelitního přijímače a nebo na internetu. Pokud máte problémy s jeho příjmem, obraťte se na mě – tel. 235 311 044 večer.

Protože Proglas je Rádio zcela nezávislé, neuveřejňuje reklamu. Svou činnost financuje výhradně z darů a příspěvků posluchačů. Bez příspěvků posluchačů by zcela zaniklo. Příspěvky mohou být jednorázové nebo opakované. Pokud nevíte jak přispět, obraťte se rovněž na mě.

Ing. Jiří Veselý

Z DĚJIN KOSTELA SV. MARTINA

2. část

Kostel sv. Martina v Řepích byl od poloviny 14. století kostelem filiálním pod farní správou kostela v Liboci. Tak tomu bylo podle dochovaných pamětí i ve století dvacátém.

Z nejnovější historie trvá v paměti starších občanů Řep kaplan P. Neužil, který zde sloužil v šedesátých letech. Byl to člověk tichý, laskavý, ochotný. Dojížděl z Liboce na nedělní mše svaté i křtít a pohřbívat. Často konal pohřby zemřelých farníků v motolském krematoriu. Zemřel však v poměrně nízkém věku na rakovinu plic, kterou si přivodil nemírným kouřením cigaret.

V oné době byl duchovním správcem libocké fary pan děkan P. Jan Dočekal. Ten byl současně proboštem na Karlštejně a místopředsedou celostátního výboru Mírového sdružení katolického duchovenstva Pacem in terris. Po smrti kaplana P. Neužila dojížděl celebrovat i

do Řep. Kromě vysokého věku měl veliké zdravotní problémy, projevující se dušností a vodnatelností. Po jedné z mnoha hospitalizací vyprávěl, že mu bylo z těla odebráno na 30 litru vody.

Kostel sv. Martina byl již značně zchátralý a navíc se stal terčem místních vandalů. Okna byla soustavně vytloukána, plechová střecha věže by opadaná. Prostor kolem kostela se stával místem pro odkládání nepotřebného haraburdí.

Chátrání kostela bylo dále urychleno zavezením sousedního rybníka na návsi. Došlo ke změně hydrogeologických poměrů v podloží a poruše statiky celé stavby. To se navenek projevovalo mohutnými trhlinami ve zdech.

Až počátkem osmdesátých let se podařilo obrátit pozornost pražských památkářů k neutěšenému stavu kostela sv. Martina. Ti si na rozdíl od místní veřejné správy uvědomili historickou výjimečnost stavby a odolávali návrhům na odstranění stavby. Kostel sv. Martina byl již značně zchátralý a navíc se stal terčem místních vandalů. Okna byla prorezivělá, rovněž tak okapové žlaby a roury, omítka opadaná. Prostor kolem kostela se stával místem pro odkládání nepotřebného haraburdí.

Chátrání kostela bylo dále urychleno zavezením sousedního rybníka na návsi. Došlo ke změně hydrogeologických poměrů v podloží a poruše statiky celé stavby. To se navenek projevovalo mohutnými trhlinami ve zdech.

Až počátkem osmdesátých let se podařilo obrátit pozornost pražských památkářů k neutěšenému stavu kostela sv. Martina. Ti si na rozdíl od místní veřejné správy uvědomili historickou výjimečnost stavby a odolávali návrhům na odstranění stavby. Partnerem pro jednání o záchranu kostela byl Referát pro věci církevní Národního výboru hl. m. Prahy. V jeho čele stál jakýsi soudruh Vytiska. Příslušným referentem pro stavební problematiku odboru byl soudruh stavitel

Buchl. Oba při jednáních projevovali ochotu pomoci za předpokladu, že bude přiděleno dost peněz a budou splněny naléhavější úkoly.

Časté urgencye z Řep vyprovokovaly Stavební odbor Obvodního národního výboru k razantnímu kroku, a tím bylo zavření kostela sv. Martina a zákaz vstupu. (Kdo shlédl film Zapomenuté světlo s Bolkem Polívkou v hlavní roli, pochopí přístupy tehdejších orgánů). Mobiliář byl vystěhován, kostel zapečetěn, ale jednání o jeho záchraně přesto pokračovala. Dostavila se komise, která měla za úkol zjistit příčiny hroucení kostela.. Prvním bodem šetření bylo změření hloubky základů. Komise byla s prací brzy hotova, protože základy, které by stály za zmínku se vůbec nenašly. Tu je třeba připomenout, že v té době stál sv. Martin bez hloubkových základů už asi osm století. Byla konstatována příčina statických poruch, spočívající ve změně poměrů v základové vrstvě po zavezení rybníka na řepské návsi.

Počátkem osmdesátých let byla pro opravu kostela uvolněna z peněz pražského NVP částka 360 tisíc korun, která postačila na podchycení a zpevnění základů kostela, aby se zabránilo jeho zhroucení.

Uzavřením kostela sv. Martina bylo znemožněno občanům Řep docházet na bohoslužby v místě, a proto se přesunuli do kostela na Bílé Hoře, případně do Stodůlek. Pan děkan Dočekal však si byl vědom zvyklostí tehdejších orgánů státního dohledu nad církvemi – neobnovovat bohoslužby místech, kde jednou skončily. Proto trval na tom, aby byly co nejdříve konány nedělní bohoslužby alespoň v hřbitovní kapli v Řepích, byť ve značně stísněném prostoru a pro velice omezený počet věřících. Sám pan děkan sloužil mše svaté

na hřbitově, pokud mu to zdraví dovolovalo.

Od roku 1986 připravovala instituce Výstavba účelových staveb generální opravu kostela. V roce 1988 proběhly práce na statické kostela podle projektu SÚRPMO (Státní ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů). Tam byl účinným konzultantem stavební historik Dr. Šperling. Ten nedoporučoval obnovu sv. Martina v původní podobě, aby nedocházelo k narušování kvádríkového zdiva z opuky v té době agresivním pražských ovzduším. Bylo rozhodnuto v zásadě zachovat vnější vzhled kostela ve stavu po přestavbě vykonané v 18. století. V interiéru bylo snahou se alespoň přiblížit ke stavu středověkému a při tom zajistit současnou funkčnost objektu. Počátkem roku 1990 bylo rozhodnuto o zboření přistavěné východní sakristie a postavení sakristie nové se sociálním zázemím. Téměř současně začal stavebně historický průzkum a průzkum archeologický. V poslední chvíli tak byly získány cenné údaje, které značně rozšířily a upřesnily stavební historii kostela.

Změna politických poměrů po roce 1989 přispěla k zintenzivnění úsilí o záchranu objektu, který je nyní chloubou obce a významným střediskem náboženského života věřících občanů.

K opětovnému vysvěcení u příležitosti blížícího se tisícího výročí založení obce byl přizván pražský světící biskup Jaroslav Škarvada. Slavnostní bohoslužba, kterou složil arciepiopat břevnovského kláštera P. Anastazius Opasek, byla zahajovacím bodem oslav jubilejního roku 1993.

zpracoval Jan Doseděl

KALENDÁŘ

M – kostel sv. Martina, K – klášterní kostel

31. PO 16 K 18 h spol. mládeže I.

Navštívení Panny Marie

20 h spol. mládeže II.

- *zákristie sv. Martina*

19.45 zpívání – klub DCB

1.6. ÚT 17.30 M

20 h Biblická h.-klub DCB

2. ST 16 K 20 h ZŠ Socháňova–sport

9.30 rodinný růženec

3. ČT 17.30 M *zpovědní den*

dětská mše 15 h setkání star. chlapců

16 h setkání ml. chlapců

18.45–19.30 *možnost sv. smíření*

4. PÁ 18 K 15-16h rodinné katecheze

5. SO 18 (*s nedělní platností*)

6. NE 7. 45 M **Nejsvětější Trojice**

9 K

7. PO 16 K 18 h spol. mládeže I.

20 h spol. mládeže II.

- *zákristie sv. Martina*

19.45 zpívání – klub DCB

8. ÚT 17.30 M

9. ST 16 K 20 h ZŠ Socháňova –sport

9.30 rodinný růženec

10. ČT 18 K (**změna!**) *zpovědní den*

Těla a krve Páně

dětská mše 14.30 setkání star.chlapců

16.00 setkání ml.chlapců

19–19.30 *možnost sv. smíření*

11. PÁ 18 K 15-16h rodinné katecheze

12. SO 18 K (*s nedělní platností*)

13. NE 7. 45 M **11. neděle v mezidobí**

9 K

Pro ty z Vás, kteří jste se pokusili uhádnout co znamenají kresby z minulého čísla MN, uvádíme správné řešení:

1. *sedací část těla po dlouhém sezení na tvrdé a rovné židli*
 2. *špageta s mákem*
 3. *muší nálet zaznamenaný na zrcadle*
 4. *Mexičan na kole*
 5. *návod na solení chleba*
-

Ti, kteří uhodli správně se mohou v zákristii sv. Martina přihlásit u Davida Žofáka o cenu! *red.*